

e contra, & nempe, aut omnia futura esse
 cognovit. Quae vero in archa, & Platone
 de Aegyptiorum philosophia olim audierat
 vetera, ut libro quarto cap. sexto scribit non
 humanitus fuisse inventa sed diuinitus re-
 uelata.
 Sunt quidem aliqua, in ea philosophia,
 scripta, quae an Aristotelis legitima sint, du-
 bium possint facere, ut praefatio contra Ari-
 stotelicum norem ad te posita, et per capi-
 ta, ea quae breuia librorum diuisio dogmatum
 contrarietas omnimoda, horum scilicet ad ea
 quae in ceteris eius libris sunt iam plus
 satis diuulgata. Nominis quidem astringitas,
 me diu suspensum tenuit. Scio namque quod
 & in discussionibus ostendimus multos libros
 Aristotelis fuisse adscriptos & suspicabam, ex
 duobus illis rationibus, Aristotelis nomen non sta-
 bilitatem, sed Aristotelem cognomento Metum,
 qui Aeschini Socratici, Platonis condiscipuli,
 socius fuit, potuisse horum librorum describere
 fuisse, vel Aristotelem Atheniensem alium,
 qui in Parmenide dicitur unus de 30. fuisse
 grammis. Idem priorem hanc dubitationem ita
 necum ipse soluebam, ut prior ille mihi, & fuit
 hic potius, cuius auditor erat, vel Socratis di-
 scipulationes retulisset. Alter vero in Gram-
 maticis, & ad civilem administrationem animo pro-
 pensum, minime haec sicuti neque Parmenide
 illa, vel intelligere, vel memoria seruare,
 vel in scripta referre, vel potuisse, vel sciuisse.
 Secunda vero dubitatio facile soluebatur.
 Quod Aristoteles, integros scripsisset libros,
 qui fuerint postea in capita ad aliquo diuisi,
 non aliter, ac nostro aeo, reliqui eius omnes
 integri aliquando Graece, etiam impressi, fa-
 culiores forte doctrinae causa, sunt a quibus-
 dam per capita distincti, sicut ab Auen Rior
 etiam minutius per septuaginta particulas
 partiti. Ac forsitan in operis fecit Arabs
 ille Aben Anna, qui hosce libros, e sermone
 Graeco Aristotelico, in Arabicum transla-
 uit. Ex quo postea, a Mose Rosas medico He-
 breo, cum ad se e Damasco a Francisco Ro-
 seo Lauennate, qui eos ibi in Bibliotheca
 quadam ad inuenerat, de lati essent in
 Italicum idioma sunt conuersi. & postea
 ab eodem Roso in Italiam perlata, sunt
 ex Italia, quoquo modo melius potuit,
 a Petro Nicolao Castellano Faentino
 Philosopho, & Medico, Latini facti, &
 Leonis 10. Pont. Max. hortatu, anno D.M.
 D.XXX. Roma Typis impressi. Tertia re

po illa dogmata contrarietas, confidant
 mihi, ex his, quae iam diximus, visa est solui.
 Nam quae in ceteris dogmata scripta sunt,
 ita contra Platone feruente, & nouorum do-
 gmatum eodendorum ambitione scripta. Haec
 vero archana, scripta fuisse putamus
 cum adhuc Platonis amicus & discipulus ad
 se ceteriora colloquia admittentibus, &
 quibus a se quae non scripta dogmata, &
 colligebat, & per scriberet. Neque vero
 quid Aristotelis sint, obstat praefatio,
 quando, & Metaphysici, & Physici,
 & libri de anima, & alij praefationis
 speciem eandem habeant & liber de nu-
 do ad Alexandrum praefationem habeat,
 expressam. Sed illud me magis habuit, reddo-
 bat quod non viderentur, libri ab eius
 interpretibus unquam citari, sicuti neque
 a Platonicis, neque a classicis illis scripto-
 ribus appellati. Sed hoc ipsum mirari desij-
 quando in memoria venit, comes suos libros,
 sicuti, & Theophrasti, Peripatetici ipsi,
 qui maxime Aristotelis dogmata profici-
 ditum se qui videri vauerunt, nullis,
 ubi in discussionibus ostendimus, aut per
 paucis, eius libris vbi sunt, quoniam
 per 266. amplius amas, in spelunca
 quadam, apud Seleis haeredit, aut in
 priuatis. A pelliconis Teri, Sylia, T. 10.
 ramonisque Grammatici Bibliothecis
 alios fere C. delitauerunt. non in scripto,
 non Cogniti. Quid vero velat, hos etiam
 fuisse alicubi reconditos, donec in Arabis illius
 Aben Anna perueniret manus, & in Arabicis
 Cholis, aut priuatis aut publicis fuisse in usu.
 Et Arabum omnibus a Turcis in Syria
 deletis, demum ignotos latuisse, donec a Re-
 Leo sint aduerti. Quem admodum narrat,
 ad Francisci Petrarcae unicum equiti.
 hanc librum (si non fallor) manus peruenit,
 & postea, & etiam nam hodie in numerus
 & ceteris erotos libros, ante ignotos non
 mus. Haec Plutis hesci dubitationibus,
 ad illa veniamus, ut probemus a Platone
 fuisse haec dogmata, vna voce, tradita
 Et nequaquam scripta. Ac primo dici-
 mus. Ex Platonis ipsius met verbis, palam
 iam factum esse, nullum ab eo de rebus
 diuinit librum fuisse scriptum. Satis enim
 donec eas epistolas scripsit. Ad Diony-
 sium, & a Dionis amicos. Et si quem po-
 tuit scripsit, quo modo dicemus, modo scri-
 psit. Patuit quoque ex Aristotelis ipsius
 testimonio. Platonis quidem Socrata
 fuisse dogmata, & testimonij Philo-
 & Simplicij, & Suidae, clarum factum est quae
 Plato non scriberet. Aristotelem librum
 de scri-